

Pet +

ISSN 1332-1110

Školska godina 2016./2017.
BROJ 2, Siječanj 2017.

Školski list Srednje škole Krapina

TEMA BROJA : Ljudska prava, humanizam i tolerancija

Sadržaj

Tema broja **Ljudska prava, humanizam i tolerancija**

Uvodnik: Tolerancija.....	3
Zbogom, nasilje! I dobro nam došla tolerancijo!.....	4
Crtica o toleranciji.....	4
Filozofija i obrazovanje.....	5-6
Dan ljudskih prava.....	7
Multikulturalismus.....	8

Intervju

Za sve je kriva jedna kava.....	9-11
---------------------------------	------

Nastava izvan učionice

Terenska nastava Ljubljana—Rijeka.....	12-13
Eine Reise nach Salzburg.....	14-17
Advent u Zagrebu.....	18

Čitajmo mlade autore

Rastanak.....	19
By Chance.....	20-21

Sport

U susret ovogodišnjoj Futsal ligi.....	22
--	----

Iz školskog kurikulumu

Sjećanje na Božićnu priredbu.....	23
-----------------------------------	----

I na kraju...

Winter haiku.....	24
-------------------	----

Impresum

Mentori: Stjepan Varjačić, Dunja Belošević, Ivana Barlović, Jasna Sutlović Pogačić, Aleksandra Lovrenčić-Došen, Vesna Pušelj, Irena Popović, Petra Mišak, Sanja Košutić Tušek, Krunoslav Kranjčec

Koordinatori Novinarske grupe: Stjepan Varjačić i Ksenija Rissi

Tolerancija

UNSECO je 1995. definirao toleranciju kao poštovanje, prihvaćanje i uvažavanje bogatstva različitosti u svjetskim kulturama, forma izražavanja i način da budemo ljudi. Definicija također govori da je tolerancija zasnovana na znanju, otvorenosti, komunikaciji i slobodi mišljenja te savjesti i uvjerenju.

Pojam tolerancija općenito dolazi od grčke riječi *tolerare*, što znači podnositi. Tolerancija podrazumijeva uvažavanje tuđih ideja, stavova i načina života.

Da bismo bili tolerantni, trebamo biti osviješteni o različitosti u odnosu na nas same i moramo to prihvatiti i u svakodnevnom životu. Oni koji nas prvi uče toleranciji jesu članovi naše obitelji. Gledamo ih i učimo iz njihova primjera. Ljudi su najčešće tolerantni prema onima koji su im slične, dok prema osobama koje su drugačije od njih samih dolazi do smanjene tolerancije.

Dalai Lama je rekao: „Suosjećanje i tolerancija nisu znak slabosti, nego snage.“ Biti tolerantan znači dati svakom ljudskom biću prava koja bi samome sebi dali. Biti tolerantan znači raditi jele dati srcem, nego očima. Upoznajući druge ljude, razumijemo drugačije gledanje na svijet i postajemo bogatiji.

Lara Belošević, 2.d

Zbogom, nasilje! dobro nam došla, tolerancijo!

I ove godine obilježili smo dan kada se potiče na poštovanje i uvažavanje drugačijih od nas. Međunarodni dan tolerancije! 16. studenoga, uz različite aktivnosti, učenici su ponovili i podsjetili se na sve što znaju o toleranciji.

Tako je prvi razred jezične gimnazije jedan sat razrednika posvetio, zajedno s volonterima drugog razreda, radionici na zadanu temu. Crtali su stripove, osmislili vlastitu definiciju tolerancije, izložili zajedničke zaključke, a sve to ujedini kratkom raspravom na postavljena pitanja. Na kraju sata ispunili su anonimnu anketu kojom su provjerili koliko su zapravo oni sami tolerantni prema drugima.

Gimnazijalci su pokazali široko znanje o toleranciji i sami osmislili ideje kako bi osvijestili svoju okolinu o problemu nasilja među vršnjacima. Pozitivni komentari nisu izostali, a učenici smatraju da bi ovakvih radionica trebalo biti više.

Obojimo svijet tolerancijom! Tretirajmo druge onako kako mi želimo biti tretirani.

Nives Osredečki, 2.d

Crtica o toleranciji

Tolerancija je jedan od aspekata ljudskog djelovanja. Ona nas vodi u moralnim postupcima i razvijamo je tijekom godina. Nema razumnog čovjeka koji nema dozu tolerancije.

Kad bi tražili odgovor na pitanje njene definicije, bismo li ga lako pronašli? Za mene, to je prihvatanje činjenice da se ljudi razlikuju po kulturi, religiji, tradiciji, osobnim svidanjima, seksualnoj orijentaciji, spolu te poštivanje tih razlika.

Nažalost i u 21. stoljeću nesnošljivost u međuljudskim odnosima možemo pronaći svugdje oko nas. Posljedica je to nemarenja za tuđe emocije i stavove. Trebamo li tolerirati netoleranciju još je jedno od pitanja koje donosi moderno doba postupcima poput borbi za prava određenih društvenih skupina ili uvođenjem ekstravagantnih noviteta u zajednicu. Razuman tolerantan čovjek neće tolerirati nesnošljivost i pokušat će je spriječiti osvještavanjem i prenošenjem znanja na netolerantne.

Helena Horvat, 2.d

Filozofija i obrazovanje

Već tradicionalno, i ove godine 25. studenog, obilježili smo Svjetski dan filozofije. Ideju Dana filozofije pokrenuo je 2002. godine UNESCO-v ured za društvene i humanističke znanosti. Naša škola je tu ideju prihvatila 2008. i od tada svake godine obilježavamo Dan filozofije različitim temama (od Sokrata i moralnih dilema, preko metafizike tjeskobe i duše, do labirinta života iz kojeg pokušavamo pronaći izlaz. Ove godine, ususret obilježavanju 110. godišnjice Krapinske gimnazije, koju ćemo slaviti 2017.g., odlučili smo se za temu „Filozofija odgoja i obrazovanja“.

Program je otvorio film 4.c razreda, „Taoci“. U filmu smo mogli vidjeti kako su, u obrazovnom sustavu, mnogi učenici pod stresom, frustrirani i nesretni, ali i vjeru u moguće rješenje. Središnji dio programa zauzela je debata „Trebali li obrazovnom sustavu danas humanističko obrazovanje i filozofija kao njegov temelj?“. Na kraju je slijedilo predavanje o filozofiji i obrazovanju, posebnog gosta prof. Tomislava Reškovca, autora udžbenika iz filozofije i bioetike, člana Ekspertne skupine za cjelovitu kurikularnu reformu i profesora filozofije u Privatnoj klasičnoj gimnaziji u Zagrebu.

Zašto uopće obilježavamo Dan filozofije i zašto nam treba filozofija? Svi dosadašnji projekti, iz tog područja, kao i ovaj, pokušavaju prikazati filozofski način mišljenja i djelovanja, upozoravaju na probleme svijeta u kojem živimo, ukazuju na mogućnost drugačijeg mišljenja od onog nametnutog, pokušavaju osvijestiti mlade da ne uzimaju sve „zdravo za gotovo“, već pokušaju kritički pristupiti situacijama i učiniti ih upitnima. Ove godine stavili smo naglasak na filozofiju u obrazovanju: „Trebali li obrazovnom sustavu danas humanističko obrazovanje i filozofija kao njegov temelj?“. Čitav program osmislila je i pripremila prof. Marija Lamot. Okupila je učenike, spremne odgovoriti na ovo pitanje, u dvije skupine; afirmacijsku i negacijsku. Afirmacijska skupina morala je obraniti stajalište humanističkog obrazovanja, dok ga je negacijska skupina trebala negirati. U afirmacijskoj skupini sudjelovali su: Timon Spiegl (4.c) kao vođa, Doroteja Horvat (4.c) i Domagoj Vincelj (4.a) kao govornici te Leonardo Šćuric (4.c) i Tajana Planić (4.d) kao podrška. U negacijskoj skupini sudjelovali su Maja Laginja (4.d) kao vođa, Petra Kovačec (4.a) i Anamarija Žun (4.a) kao govornici, dok su podrška bili Domagoj Polanščak (4.d) i Jana Hršak (4.a). Voditelji programa bili su Dina Leško (4.a) i Jan Puljko (4.c).

Filozofija i obrazovanje

U središtu debate bio je učenik- kao pojedinac ili kao kotačić u sustavu. Današnji sustav traži od učenika da bude pripremljen za tržište rada, učinkovit i precizan, poslušan nadređenima, proračunat ... ali zanemaren kao slobodan pojedinac željan znanja, nesputan, bez nametnutih informacija... Središnje pitanje debate bilo je, može li učenik kao pojedinac, unutar sustava, izraziti i razvijati svoje sposobnosti ili sustav guši svaku individualnost i, njoj pripadajuću, kreativnost?

Može li filozofija pomoći? Polazište humanizma i filozofije je sam čovjek. Ta ideja postoji još od doba antike koje obrazovanje vidi kao cjelovito oblikovanje čovjeka. Cilj tog

obrazovanja nije da učenik bude specijaliziran za neko područje, već da bude duhovno dirnut. Naučiti ga, i/ili otkriti mu način kako da prepozna sam sebe, spozna sebe kao čovjeka (Ghotti Seauton).

Ali zašto, zapravo, filozofija treba obrazovanju? Upravo zato, da otvorimo oči, da vidimo sebe i svijet, sebe u svijetu. Položaj čovjeka u suvremenom društvu. Najteži cilj obrazovanja je doprijeti do mladih ljudi koji kao da su programirani: naučeni učiti napamet, bez razmišljanja, automatizmom, te ne mogu samostalno donositi zaključke i/ili teško dolaze do njih, kao da su otupljeni sustavom. Kao učenik mnogo puta sam čula profesore kako se žale da nismo koncentrirani, nemamo pozornosti. P. Celan je rekao: „Pozornost je prirodna molitva duše.“ Teško je u današnje vrijeme biti sabran. Bombardirani

smo mnoštvom različitih informacija, pritisnuti rokovima, nemamo unutarnji mir. Teško nam je sve isplanirati, a kada imamo slobodno vrijeme uglavnom se dosađujemo. Velik problem je i tehnologija - ona postaje posrednik između nas i svijeta. Zarobljeni smo, gubimo se u paralelnim cyber svjetovima, nedostaje nam dodir sa stvarnim

svijetom. Najžalosnije je, što na kraju ispada, da znanje nije cilj obrazovanja, već sredstvo kojim se postižu drugi ciljevi: fakultet, posao, novac. Sustavu su važne kompetencije, a ne znanje. Obrazovni sustav trebao bi biti cjelovit, a ne fragmentaran; oblikovati cjelovitog čovjeka. Filozofija bi, u tome, trebala biti oslonac - pokazati put kojim će učenik oblikovati sebe u širini mišljenja i znanja, kritički sagledati pozicije čovjeka u svijetu, povezati znanje sa životnim situacijama. Znanje je unutarnja potreba i unutarnja moć. Jedino njime moguće je oblikovati svijet kao bolje mjesto za čovjeka.

Anamarija Žun, 4.a

Dan ljudskih prava

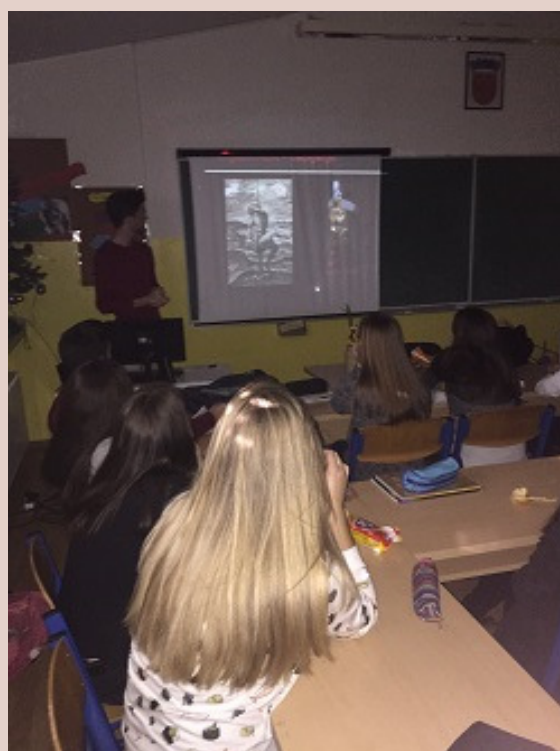
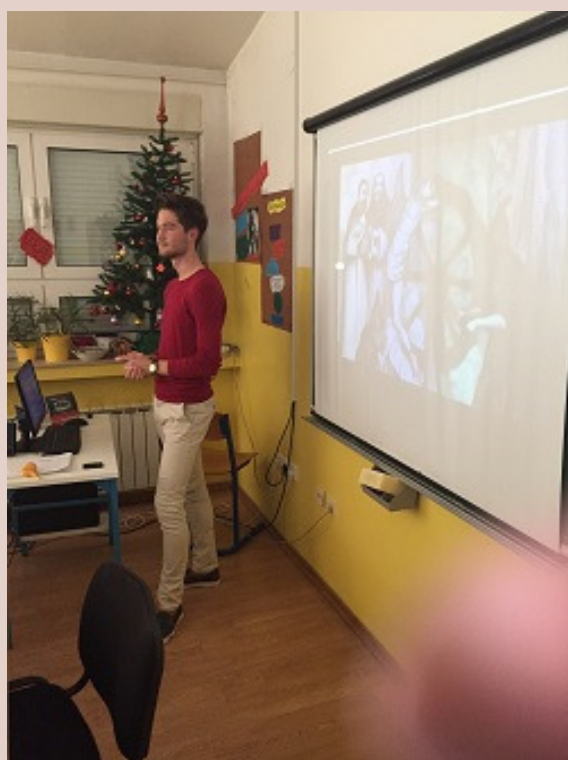
Ovo je tema koja smo svi svjesni i koja se odnosi na sve, ali je vrlo rijetko tema svakidašnjeg razgovora. To je samo jedan od razloga zašto smo mi, etičari iz 3 bt i 2 a razreda, željeli „glasnije“ obilježiti ovaj dan i skrenuti pažnju na tu temu.

Ja sam dobio priliku riječima i slikom поближе pojasniti jedan oblik kršenja ljudskih prava koji se odnosi na pojedince koji su svojim djelovanjem oštetili društvo. Upoznali smo srednjovjekovne sprave i tehnike mučenja. Kroz prezentaciju smo upoznali neke metode koje se koriste i danas, a drži ih se podalje od očiju javnosti. Pomisao da je čovjek sposoban izmisliti takve oblike mučenja ne ide na čast ljudskom društvu koje bi trebalo biti humano. Razvijati i izmišljati nove oblike mučenja kako bismo ih primijenili na drugog čovjeka ili na bilo koje živo biće koje je pogriješilo ne može biti prioritet u humanim društvima.

Činjenica je da većina svjetskih vlada ne pridaje posebnu pažnju ljudskim pravima, što bi po našem mišljenju trebalo biti najvažnije. Podsjetimo se kršenja prava zatvorenika u Guantanamu kao najočitiji primjer. Kažnjenicima se oduzima sloboda na način da ih se odvodi u zatvore, a ostaje pitanje možemo li i zatvor smatrati metodom mučenja. Ljudi imaju pravo na slobodu, a društvo se ima pravo zaštititi od onih koji su narušili ili oduzeli slobodu drugome ili počinili neko kazneno djelo. Tu dolazimo do problema imaju li prijestupnici pravo na slobodu ili su je se sami odrekli počinjenjem prijestupa. Ostaje nam razmisliti o tome.

U sklopu obilježavanja Dana ljudskih prava u predvorju škole su izloženi plakati na kojima su prikazani primjeri nekih od sprava i tehnika mučenja ljudi.

David Gorup 3bt

Multikulturalismus → einander kennen lernen, ein besserer Mensch werden

Oder: was mir der Schüleraustausch Krapina – Köln (29. Oktober - 4. November 2016) gebracht hat

Eine Woche bei meiner netten Gastfamilie, bei meiner neuen Freundin Louisa Kutsch – diese eine Woche hat mir am besten gezeigt, dass wir so verschieden, gleichzeitig aber auch so sehr ähnlich sind, vor allem aber, dass wir voneinander sehr viel lernen können.

Zuerst habe ich entdeckt, dass sich ihre Familie, ähnlich wie meine für Archeologie interessiert – Köln liegt übrigens genauso wie meine zweite Heimatstadt Zadar auf dem Gebiet des damaligen Römischen Reiches und ist genauso reich an Funden aus dieser Zeit. (Colonia Julia Jadera, gegründet 48 v. Chr.; das römische Köln - ab 50 n. Chr.- Status einer Colonia, auch „Rom des Nordens“ genannt.)

Außerdem konnte ich feststellen, dass wir uns ähnlich auf die Vorweihnachtszeit vorbereiten, mit viel Freude und Mühe. So haben wir zusammen Weihnachtsschmuck gebastelt und Plätzchen gebacken. Mir schien es ein bisschen zu früh (Anfang November), ihre Mutter, Frau Andrea dachte, so etwas macht vor allem viel Spaß und – hatte recht!

Als ich dann Ende Dezember, kurz vor Weihnachten, ein Päckchen von Luisa bekam, war ich überglücklich. Könnt ihr euch vorstellen, was da alles drin war???

Mmmm.... Da war natürlich auch eine Glückwunschkarte: Draga Marija, sretan Božić..... Ich war wirklich gerührt, dass sie sich so viel Mühe gemacht hat und alles auf Kroatisch schrieb...

Ich freue mich schon riesig auf Louisas Gegenbesuch im April. Dann zeige ich ihr einiges von meiner Heimat und ich bin mir sicher, dass wir noch vieles voneinander lernen, nicht wahr, Louisa?

Marija Sutlović, 1. d

ZA SVE JE KRIVA JEDNA KAVA

(ili što se zanimljivo kuha u kuhinji našeg školskog banda Effectus)

Danijela: *Hvala što ste izdvojili vremena za ovaj intervju. Za početak se predstavite čitateljima (ime benda, koliko članova ima vaš bend, koje instrumente svirate, itd)*

Effectus: Mi smo „Effectus“ bend i sedmero nas je: Lorena (svira klavir i pjeva), zatim Tomislav (stručnjak za sviranje u mikrofona, iliti pjevanje), Patrik koji svira bongose, Klara (majstorica na violini), Marko (zadužen za gitaru) te Domagoj koji nam danas ovdje fali (on također svira gitaru) ; još da ne zaboravim sebe, zovem se Dina i pjevam u bendu.

Lea: *Kako ste došli na ideju da date ovo ime bendu?*

Effectus: Trebali smo smisliti nešto za naš prvi nastup na Božićnoj priredbi ovdje u školi. Trežili smo večer prije neke nazive i planirali smo se zvati „effectus decorus“. Sljedeći dan, dok smo u školi razmišljali kak` bi mogli neka pogriješiti, u šali smo odlučili biti deffectus, al` smo ipak na kraju maknuli d i postali smo „Effectus“.

Danijela: *Tko je i kako zapravo došao na ideju osnivanja benda?*

Effectus: Ja (Dina) i Tomislav smo planirali skupa pjevati na nekoj priredbi, uz matricu. Zatim smo došli na ideju da bi mogli uvesti neku instrumentalnu pratnju. I eto, okupilo nas se čak sedmero. Sve je zapravo počelo na kavi, uz opuštajući razgovor, i super je ispalo.

Lea: *Postoji li među vama neki vođa, iliti „frontmen“ grupe?*

Effectus: Lorena je majstor za dosta stvari u glazbi pa nas često savjetuje. Ali zapravo djelujemo kao složan tim i nitko se ne izdvaja kao šef ili predvodnik.

Lea: *Slušate li Lorenu, ili se znate čak i posvađati?*

Effectus: Ma ne, uvijek smo u dobrim odnosima i funkcioniramo odlično. Evo Tomislav se samo požalio da mala Klara njega tu i tamo klepne s gudalom, al šala mala, naravno.

ZA SVE JE KRIVA JEDNA KAVA

(ili što se zanimljivo kuha kuhinji našeg školskog banda Effectus)

Danijela: *Sastajete se i svirate u slobodno vrijeme ili samo kad je neko školsko događanje?*

Effectus: Nažalost, samo na školskim događanjima. No, odlučili smo se sastajati i svirati također u nekim drugim prilikama.

Lea: *Nastupate li samo za svoj gušt ili planirate i nastupe pred širom publikom?*

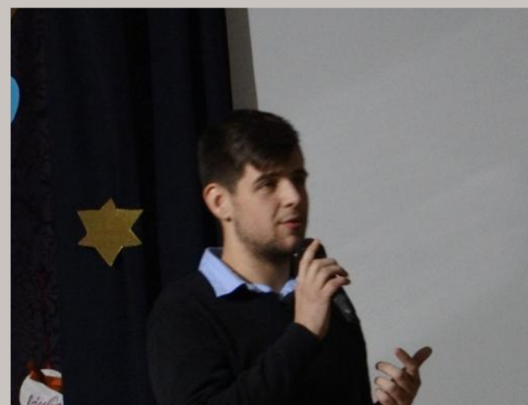
Effectus: Problem je što u bendu imamo tri maturanta, ali bi nam svakako bilo drago i u interesu da i dalje nastupamo i održimo ovaj bend kojeg smo tek nedavno pokrenuli.

Danijela: *Jeste li svi samouki ili ima i glazbeno obrazovanih?*

Effectus: Samo je Klara pohađala glazbenu školu, a Tomislav neke tečaje klavijature.

Lea: *Stvarate svoje pjesme ili izvodite već one dobro poznate?*

Effectus: Izvodimo dobro poznate, ali kad smo već kod toga, iskoristili bi priliku da najavimo autorsko djelo našeg vokala Tomislava, detalje vam ne bi otkrivali. Neka čitatelji budu znatiželjni. Bar do norijade to planiramo izvesti.

Danijela: *Zasad je samo tekst napisan, ili?*

Effectus: Pa lagano napikavamo i melodiju, al na njoj još treba delat`.

Lea: *Što te inspiriralo na pisanje ove pjesme?*

Effectus: (Tomislav): Bili su praznici, nisam imao curu. Tražio sam je i tražio, al eto nisam našao. I tako, ručamo mi jedno popodne, majka pere suđe, gledam u zid i kažem: „majko, daj olovku i papir“. Jednostavno sam počeo pisati i napisao sam pola pjesme, a ostatak sam kasnije dorađivao, imam još i sad nešto u glavi.

Lea: *Koja vam je najdraža izvedba dosad?*

Effectus: Izvedba pjesme „Lutka“ na Božićnoj priredbi. Stvarno nam je bilo lijepo nastupati i kad smo vidli koliko je publika bila zadovoljna, to nam je dalo vjetra u leđa, poticaj da se i dalje nastavimo nazivati kao bend.

ZA SVE JE KRIVA JEDNA KAVA

(ili što se zanimljivo kuha kuhinji našeg školskog banda Effectus)

Danijela: *Planirate li nakon završetka škole ostati na okupu?*

Effectus: To je teško pitanje, na koje trenutno baš i ne možemo odgovoriti. Želja je jaka i bilo bi nam drago da nastavimo nastupati zajedno, al ne možemo znati di bumo na kraju svi završili, vidjet ćemo!

Danijela: *Primate li još članova?*

Effectus: Pa sad nas je već dosta, al ak` budo planirali osnovati orkestar, onda svakako primamo, hahaha.

Danijela: *Ja sam zainteresirana, al nemam sluha, mogu upasti nekako?*

Effectus: Ma naravno, dali budemo ti ugašen mikrofona i samo ćeš otvarati usta. Il` na kraju krajeva možeš dobiti ulogu majsotra rasvijete, hahaha.

Lea: *Evo pitanje za obožavatelje i obožavateljice, ima li među vama slobodnih dečkiju i cura?*

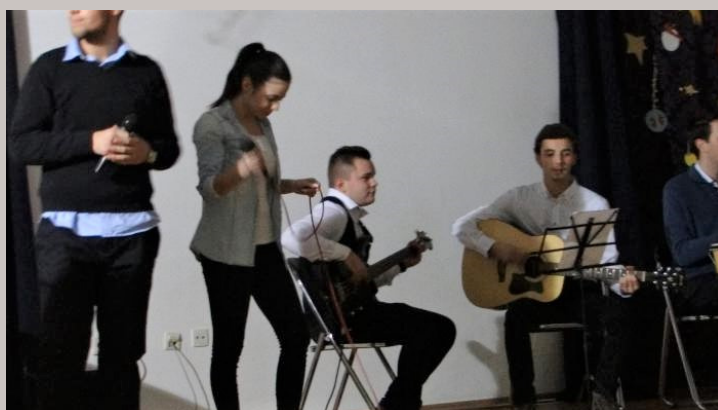
Effectus: Tomislav, Marko i Klara su slobodni ko ptičice. Tomislav to posebno ističe, tako da: cure navalite!

Lea i Danijela: *Hvala vam na razgovoru, bilo je zaista zanimljivo i što je najbitnije svi smo se barem malo nasmijali. Vidimo se još u nastavku vaše karijere.*

Effectus: Hvala i vama bilo nam je drago. Naravno, očekujemo vas.

Razgovarale:

Lea Putnik i Danijela Artić, 2.a

TERENSKA NASTAVA LJUBLJANA – RIJEKA

Držati se zakona fizike ili ići u neistražene dijelove i maštati? Dana 2. prosinca 2016. godine učenici 1.a, 1.at, 1.bt, 1.c i 1.d razreda susreli su se s tom dilemom. Polazak u 5.30 iz Krapine, 2 autobusa, voditelji – nastavnici iz fizike, matematike i geografije, učenici – neki pospani, neki puni energije, ali svi jednako uzbuđeni! Prvo odredište bila je Ljubljana, točnije, *Hiša eksperimentov*.

Na zabavan i praktičan način spoznali smo i razumjeli neke pojave koje uočavamo u svakodnevnom životu. Uz veselu atmosferu i zanimljivo društvo, eksperimenti nam nisu bili zahtjevni ni neshvatljivi. Izrada oblika od mjehurića, vožnja autića, pravljenje brane od pijeska, ležanje na čavlima, samo su neki od zabavnih i poučnih eksperimenata koji su razbili pospanost te potaknuli učenike na razmišljanje o

TERENSKA NASTAVA LJUBLJANA – RIJEKA

Drugo odredište, *Astronomski centar* u Rijeci, odvelo nas je u najudaljenije kutke svemira. Slušali smo predavanje o svemiru i meteorima koji su pali na Zemlju. Slijedilo je projiciranje zvjezdanog neba na stropu. Toplina planetarija, udobnost stolica, umirujući glas naratora te umor od putovanja sve su nas više uspavljivali i zaklapali nam oči. Neki su zaista zaspali i propustili zanimljiv dokumentarni film o svemiru. Budući da još mnogo toga u svemiru nije istraženo, daje se našoj mašti prostora da stvara vlastitu viziju neistraženih i neobjašnjenih dijelova svemira. Iako se u astronomiji sve potkrepljuje dokazima i teorijama, preostaje nam samo maštanje o onom neistraženom. Svemir je uistinu velik i najvjerojatnije se nikada sa sigurnošću ne će znati što se sve u njemu nalazi. Zato si slobodno postavite pitanje: „Jesmo li mi uistinu sami u ovome svemiru?“ Pogrešnog odgovora nema, jer tko zna, možda jesmo, a možda i nismo. U svakom slučaju veselimo se sljedećim terenskim nastavama i ovakvom praktičnom načinu učenja nastavnih sadržaja.

Luna Plečko i Magdalena Košanski

Eine Reise nach Salzburg

Man nehme:

eine weiche Milka-Decke und bequeme Kissen (für eine gemütliche Busfahrt)
Reiseproviant, weil man auf leeren Magen nicht gut reisen kann

eine Menge guter Laune und Neugier
den Wunsch, etwas Neues zu lernen

AUSSERDEM: man soll gute Freunde mitnehmen, um
eine Super-Reise zu haben... dann kann es los gehen...

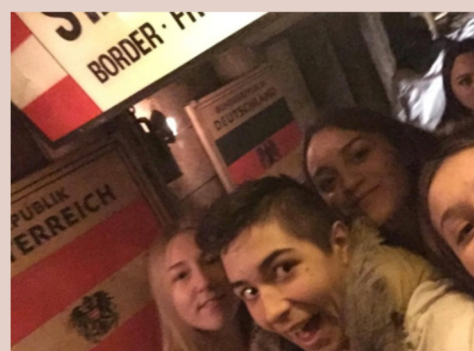

Salzwelten Hallein bei Salzburg

Am 16. Dezember 2016 um 01:00 war es so weit: Gymnasiale Zweitklässler machten sich auf den Weg nach Salzburg. Nach 8 Stunden Fahrt waren wir in Hallein. Die Salzwelten warteten schön auf uns. Zuerst mussten wir uns angemessene Bergbau-Kleidung anziehen. Die Fahrt durch die Mine war trotz Kälte und Nässe abenteuerlich und interessant. Unterwegs haben wir einen kurzen Film über „Weißgold“ gesehen. In den Hallen war es eng und dunkel. Die Rutschfahrten waren natürlich die absolute Spitze, als auch die Floßfahrt am See. Die Stimmung war toll und angenehm.

Die neue Salz-Mode

Eine Reise nach Salzburg

MOZARTS GEBURTSHAUS

Es steht mitten im Zentrum von Salzburg. Mit seiner Schwester „Nannerl“ und den Eltern lebte Mozart in diesem Haus bis 1733. Heute befindet sich in Mozarts Geburtshaus ein Museum, das zu den meistbesuchten Museen weltweit zählt. Auf drei Stockwerken erfahren wir Details zu den Lebensumständen Mozarts: wie er aufwuchs, wann er zu musizieren anfang, wer seine Freunde und Gönner waren, seine Beziehung zu seiner Familie, seine Leidenschaft für die Oper und anderes mehr. Wir konnten in Mozarts Privaträumen, in denen sich unter anderem historische Instrumente, Urkunden, Erinnerungsstücke und die Merzhahl der zu seinen Lebzeiten entstandenen Porträts befinden, ein Stück seiner Kindheit und Jugendzeit hautnah miterleben.

von diesem Haus aus brach der junge Mozart mit seinem Vater und seiner Schwester Nannerl auf mehrere Europareisen, die ihn zum „Superstar“ seiner Zeit gemacht haben.

Eine Reise nach Salzburg

Hotel Sacher Salzburg

Seit 1832 ist das Rezept der Original Sacher-Torte ein wohlgehütetes Geheimnis. Original-Rezepte sind angeblich nur noch in Wien und Salzburg aufbewahrt. Ein Stück dieser Torte kostet cca. 10€.

Schloss Mirabell

Wir haben das Schloss Mirabell besucht, das am Fluss Salzach liegt. Vor dem Schloss ist ein schöner Garten mit Blumen und Statuen. Neben dem Schloss steht Mozarteum, eine bekannte Musik- Universität.

Hohensalzburg

Die Festung Hohensalzburg befindet sich auf einer Hügel über der Stadt. Sie ist eine der ältesten Burgen Europas. Ähnlich wie Parthenon in Athen hütet die Festung schon seit 1000 Jahren die Stadt und gehört zu den meistbesuchten Sehenswürdigkeiten Salzburgs.

Die Beste Aussicht auf die alte Burg hat man von der romantischen Makart-Brücke... Wir haben auf dem Makartsteg auf immerwährende Freundschaft (manche sogar auf ewige Liebe) geschworen...

Eine Reise nach Salzburg

Letzte Station: Christkindlmarkt

Wir gingen auch zu den Weihnachtsmarkt auf dem Domplatz. Stände wurden mit viel Essen, Kleidung, handgefertigten Sachen und Souvenirs gefüllt. Alles war mit bunten Lichtern und Schnee dekoriert. Die Leute aßen, tranken und sangen. Die Atmosphäre war sehr schön und gemütlich.

Was soll man noch zum Abschluss sagen:

Von Salzwelten Hallein über Schatzsuche bis Christkindlmarkt hatten wir einen tollen Stadtrally gemacht. Dabei haben wir das Zeitgefühl verloren und die Abreise war schon da. Alles in allem: wir hatten viel Spaß dabei. Auf der Reise haben wir viele neue Dinge gelernt und gesehen. Außerdem konnten wir durch Gespräch mit fremden Leuten unsere Sprachkenntnisse verbessern. Am besten war es, den ganzen Tag mit Klassenfreunden zu verbringen und herumzuhängen. Es war perfekt und wir möchten es auf jeden Fall wiederholen. Ende gut, alles gut!

Lorena Novak,
Ivan Borlinić,
Tihana Poslon,
Karla Smrekar,
Adriana Hlebec,
Lara Cizel,,
Ivona Strehovec,
Patricia Kozina,
Nina Šalković

Advent u Zagrebu

Ono što čini zimske dane toplijima nije samo uredno naložena peć i pojačano grijanje. Mnogi bi se složili da ne grije vatra, nego kvalitetno provedeno vrijeme s bliskim ljudima. Zima je stvorena da zbližuje i čini čovjeka manje hladnim u usporedbi s ostatkom godine. Premda su njezina topla uloga i temperature u suprotnosti, ništa ju ne sprječava da savršeno vlada svojim dobom.

Kao i svake godine, učenicima Srednje škole Krapina pružila se prilika da zajedno sa svojim profesorima iskuse ljepote zagrebačkog Adventa. Dana 9.12.2016. godine

učenici 4.A, 4.D, [4.AT](#) i 4.DT, nakon nastave posjetili su naš glavni grad i tamo proveli cijelo poslijepodne. Predivna božićna atmosfera i splet finih mirisa ispunjavali su ulice i trgove, dok su lampice osvjetljavale puteve kad se spustio mrak. Poput dinamičnog mozaika, mnoštvo je, lakim koracima, činilo grad živim. Rijetki nisu zastali diveći idili koju zajedno stvaraju Zagreb i Božić. Teško se odolijevalo i zamamnim okusima kuhanog vina i kobasica, koji su ostajali u ustima satima nakon kušanja. S dolaskom noći, temperature su se lagano spuštale, a misli su ispunjavale ljepote pred očima. Kraljem ljepote proglasili smo Zrinjevac, najljepše uređeni dio grada, u kojem smo se, s razlogom, najduže zadržali. Uz razgledavanje i druženje sati su brzo prošli te je stiglo vrijeme za predstavu, sljedeći važan motiv za dolazak u Zagreb.

"Zaboravi Hollywood" komedija je Mire Gavrana, u režiji Miroslava Međimorca, što je posebno zainteresiralo zna-

tiželjne glavice. Ulaznice su bile unaprijed rezervirane pa nije bilo problema sa smještanjem u Malu dvoranu „Vatroslav Lisinski“. Kada su se napokon ugasila svjetla za osvjetljavanje publike, krenula je izvedba. Srdačan smijeh svih generacija orio se prostorijom. Simpatičan humor, kojeg su stvarali likovi (ne tako poštenog) profesora glume i amaterskog glumca, čiji je cilj upasti na glumačku akademiju. Niz smiješnih scena i šaljivih dijaloga bili su dovoljan razlog da, naposljetku, izađemo iz kazališta zadovoljnih lica, s iskustvom novog umjetničkog sadržaja. Nakon predstave, umorni smo krenuli kući i vratili se u

kasnim satima.

Tako je prošao još jedan divno organiziran izlet naših učenika i profesora. Osim što su se podružili i uživali u predstavi, vratili su se u Krapinu s još jednim iskustvom, poneseni božićnim duhom i blagdanskim čarima. Potrebno je napuniti dušu dozom "božićnosti" prije samog Božića, a takvi provodi baš to omogućuju.

Lana Bistrović, 4.a

Rastanak

Jedna suza i posljednje riječi. Slažem ih i biram kako bi bile što ljepše, ne potraćene. I, kako poslije svega, okrenuti leđa i samo tako otići. Voljela bih ti uputiti još jedan slatki osmijeh, no ne mogu. Srce je u komadićima koje nitko nikad više neće spojiti u jedno. Neće ih ni naći rasute našim dugim, uskim ulicama.

Tišinom vrištim i čini se kao da nikad neću prestati.

Želim da ostaneš, jer bez tebe nisam ja. Velika praznina koju ne može ništa ispuniti. A druge nije ni briga, nije njihova stvar, ako i pokušaju, brzo će odustati. Nisu pravi prijatelji kao ti, nezamjenjiv. Teško im je pokazati dušu, a još teže stati uz moje rame. Ne mogu promijeniti sudbinu, no mogu pomoći zacijeliti rane. Očekujem li to od njih? Ne. Nije njihova briga,

nema smisla ulagati u prijateljstvo. Nisu oni krivi, njihovo društvo ispisuje druge zakone. Ne vole na isti način, lakše je pobjeći glavom bez obzira u podmukli svijet.

Zar da okrenem drugu stranicu znajući da na njoj nema tvog imena. Prsti mi prolaze našim uspomenama. Kamo god pogledam vidim te.

Svaki sam novi dan iščekivala i udisala punim plućima. Baš kao i ti. No sada... sada je sve završilo. Nema više dugih razgovora, glupiranja, izlazaka, tajni, slatkih svađa i još slađih primirja. Trebam ostati ovdje. Nisam sigurna mogu li dalje. Koraci su sve teži. Jedva podižem noge. Pitam se mogu li ja uopće to? Približavam se vratima. Od suza vid se muti, svaki tren će krenuti niz moje hladno blijedo lice. Skupljam snagu pogledati te. Boli u prsima. Pogledam bespomoćno, ostavljam ti naše stvari. Čvrsto te držim za ruku kao da nikad neću pustiti. Ne mogu ostati dugo, ne dopuštam si. Vrtim slike i svaka potjera slanu suzu niz obraz na tvoju ruku.

Nemoj me zaboraviti tamo gore, držim te u rukama sa svim skupljenim komadićima moga srca što je kucalo s tvojim. Strah. Posljednji pogled. Kraj.

Nives Osredečki, 2D

By Chance

It was January. Rae was hoping to have some time off but her beloved mother had other plans for her. Sure she spent Christmas and New Year's party with her best friends, but as soon as that was over, she had one week of work. It wasn't something she had to do. It was more like her mother suggested Rae as a 'helper' because she was a high school student and had a lot of free time. Yeah, right! It just didn't pay off for them to hire someone for that short period of time so Rachel, Rae's mother, stood up and said her daughter would do it. It wouldn't be a problem for Rae if the job was fun, but it was boring. What did she have to do? She had to clean, dry and put in order towels and jerseys for the national football team. She was eighteen years old! Of course she got in a fight with her mother that didn't end up well. Rachel said if she was to put up one more fight about it she would have to work during weekends too once the school started. Since then Rae shut her mouth.

Her first day was on Monday. Luckily Rae didn't have to wake up early in the morning because the team had practice in the afternoon. She woke up like every day around noon. Finishing with her "morning" routine, Rae ate lunch and then she changed for so called work. It was her father that drove her to the stadium where the practice was.

Rae knew her way. She probably knew the stadium better than her school. Having a mother who worked in the publicity department of the football club had its good sides. Rae was on probably every game, always in the VIP and she knew most of the people working there. That was something she had interest in. She played for girls' football team in her high school. That was probably the only thing Rae was really passionate about. She tried working for the school's newspaper once: she quit. It wasn't really for her.

"It's only a couple of days, love." her father said before Rae left the car. "You'll survive it." he chuckled. Rae sighed and nodded.

"Bye!" she unbuckled her seatbelt and opened the door. Her father said 'bye' before Rae closed the door. He drove away right away. "So rude..." Rae mumbled to herself shaking her head.

She turned and looked at the huge building in front of her. Why was she nervous? She was there so many times before. She knew almost every part of that building. Besides she helped with laundry at home, what was the big deal?

She walked through the door and showed her pass to the man standing there. He smiled and nodded in a greeting way so Rae did the same. She didn't know where to go exactly so she called her mother and they met at the restaurant.

Rachel explained to her daughter everything she needed to know. She was to go to the housekeeping department and look for George who would help her out with her job. There were twenty-four players on the team and as far as Rae understood she had only one hour before the practice started. The amount of times Rae bit her tongue in those ten minutes spent with her mother was abnormal. She had basically one thing to do and that was to tell Rae when practice was starting, not the time she was supposed to come. If you asked Rae she would've been here at least an hour ago.

By Chance

Rae walked to the housekeeping department. A boy and an older woman were sitting at the table and drinking coffee. Both of them smiled when they saw her and introduced themselves. She found George! He wasn't slacking so the two of them got to work right away. There were three bags filled with training equipment. George had the keys to the locker room and he unlocked it. It was the same as it was for the club, only now there were numbers and names of national players.

"You take twelve and I'll take twelve." George said. Rae smiled and nodded. She knew what she had to do: set the jerseys correctly and nicely. "You can take out your phone and put the music on if you want." he said. Rae turned to look at him.

"You do it. I don't know what kind of music you listen to." she said. George laughed and nodded. With the first song Rae knew they had similar taste in music.

Forty minutes later they were done. While George was taking something outside, Rae stayed inside the locker room to set water bottles on the table in the middle of the room.

Rae being her clumsy self and not watching where she was walking ended up bumping into someone and half of the packing ended up on the floor. God bless bottles being plastic and not glass. She could've hurt herself and the person she bumped into.

"Oh Lord! I'm so sorry!" male voice said. Rae looked up. Those eyes, my friend. Probably the most perfect shade of sapphire blue she has ever seen.

Rae took a step back. "No it's my fault." she said. The boy shook his head. Of course! Rae knew who he was! He played in Spanish league but was originally from the country so he was called to play for the national team. His name was Jordan Clark and he was one of the most talented young players right now.

Jordan didn't say anything. He just kneeled down and helped Rae with picking up the bottles. He took most of them and carried them inside the locker room.

"Thank you." Rae smiled.

"It was the least I could do." he smiled. Rae was a big fan of his. She was shaking with excitement of finally seeing him in person.

"Can I take a picture with you? I'm sorry, but I have to ask." she burst out. Jordan furrowed his eyebrows but he laughed and nodded anyway. Rae took out her phone and snapped a picture with him. "Thank you so much! God you're so gorgeous in person!" she didn't know what she was saying.

What Rae also didn't notice was that some other players have arrived in the locker room too, and that was her cue to leave. One of them coughed and that snapped Rae back to reality. She blushed hard, excused herself and left the locker room. She didn't close the door behind her, she just pulled them and leaned on the wall next to the door. Jordan was her absolute celebrity football player crush. What just happened wasn't probably even real.

"Okay dude, you're redder than a tomato. Do you want me to get her number for you?" she heard one of the two players asking. She didn't hear Jordan saying anything. There were some laughs and a 'Jordan, Jordan'. What the fruit was happening inside?

Severina Bračun, 4ct

U susret ovogodišnjoj Futsal školskoj ligi - Osvrt na prošlogodišnje izdanje 2015./ 2016.

FUTSAL

U Srednjoj školi Krapina se svake godine organizira futsal liga u kojoj mogu sudjelovati svi razredi jutarnjeg i popodnevnog turnusa. Iz godine u godinu vodi se bitka koji će razred uspjeti pobijediti ostale ekipe te odnijeti titulu najboljeg za tu školsku godinu. Konkurencija od oko 40-ak razreda je velika jer većina razreda želi okupiti što bolju ekipu te nastupa na ligi sa željom da ostvari što bolji rezultat.

Zbog velikog broja razreda ne igraju se skupine zbog predugog trajanja lige, nego se odmah igra na izbacivanje. Većina ekipa koje imaju barem imalo iskustva, nisu ljubitelji takvog tipa natjecanja. Prošle godine čast osvajanja lige pripala je ovogodišnjem 4.AT razredu. To se dogodilo prvi put nakon nekoliko godina da su tehničari uspjeti osvojiti naslov. Svaka utakmica koju smo igrali bila je zanimljiva i puna uzbuđenja uz koji preokret sa svake strane. Mnogi su nas od samog početka podcjenjivali i nisu nam davali puno šanse da doguramo do samoga kraja. To je vjerojatno zato što u našoj ekipi osim Tomislava Karakaša nema niti jednog malonogometaša koji ima nekog većeg iskustva u futsalu. Usprkos tome mi se nismo dali razuvjeriti i znali smo da imamo po prvi puta šansu doći do samoga kraja. Na kraju smo u tome naumu i uspjeli.

Najteža utakmica je bila protiv 3.I koju smo uspjeti dobiti nakon izvođenja kaznenih udaraca. U polufinalu smo izbacili za mnoge glavne favorite za naslov prošlogodišnji 2.BT. Uspjeli smo zabiti čak 6 golova te nadmoćnom igrom pobijediti jako dobrog protivnika. U finalu su nas dočekali dečki iz prošlogodišnjeg 2.DT. Utakmica je zaista bila dostojna finala koja je završila 3:2 u našu korist. Gol za pobjedu smo zabili u zadnjim sekundama prije isteka vremena te došli do toliko priželjkivanog naslova.

Za ekipu pobjednika nastupali su: **David Gorup, Kristijan Škrlec, Matija Šereg, Josip Presečki, Patrik Klasić, Matej Ivanković, Tomislav Karakaš i Karlo Zajec.**

Matej Ivanković, 4. AT

Sjećanje na Božićnu priredbu

I na kraju...

WINTER HAIKU by Class 1a

Frozen ruby lips
smell of freshness in the air
oh, flying snowflake.

Snowman, oh, snowman,
The trees are frozen lollypops
Watch the snowflakes fall.

I'm in the forest
All the trees around me are
white. I see a clown.

Long tail left behind
Sliding down the car window
A sparkling raindrop.

